

BASÍLICA
SANTA
MARIA
DEL PI

**AHIR,
AVUI,
DEMÀ**

Núm.

701

**9
novembre
2014**

El model social que s'està imposant al nostre futur?

Gaietà de Casacuberta, rector

Introducció

Ens trobem en una nova situació que és fruit de la crisi econòmica i financera que, des del 2008, ens ha portat a una gran recessió o disminució de l'activitat econòmica que ja no necessita a tanta gent amb pocs estudis. Tot això provoca "uns nous pobres", en gran part els que viuen en els barris més desfavorits, encara que també hi ha universitaris sense feina.

1. La "nova pobresa" té moltes cares. Una d'elles, a tall d'exemple, és la realitat dels joves. Cada vegada més, els joves que arriben a l'edat de treballar es troben que no hi ha feina per a ells. Això els produeix molta frustració de no veure quines expectatives de futur els dona aquesta societat. Els que tenen sort i troben alguna feina, aquesta és amb contractes de treball precaris per les noves lleis laborals de fàcil acomiadament, i la majoria són temporals de setmanes o mesos, i de baixos salaris. A principis del 2012, el 89% dels joves a Espanya tenien contractes temporals, i tot això encara va empitjorant. Molts universitaris marxen a l'estranger després d'acabar els estudis –que han costat molts diners a la societat i a les famílies–. Als joves que es queden aquí els és difícil plantejar el futur, per això viuen amb molta por de no trobar feina.

2. La "pobresa nova" de molts homes i dones té dos aspectes: el primer és que s'adonen que ja no són útils per a la nostra societat i per això queden marginats i empobrits; la segona és que aquest risc de manca de feina pot arribar a qualsevol persona de qualsevol classe social, tot i que els que tenen estudis se'n surten millor. A més, com que el risc és per a tothom, quan s'arriba a certa edat se suma el perill de no poder treballar mai més.

3. Als que no estem prop del que passa ens costa saber-ho. En aquests anys està augmentant la desigualtat; ens van dient que la distància entre rics i pobres està creixent enormement, amb la conseqüència que això està fent un mal terrible a la cohesió social i s'està perdent el benestar de tothom.

És aquesta anàlisi trista i pessimista? Repeteixo!! Si no estem prop de tot això ho veiem extremadament pessimista. Si hi som a prop, en canvi, avui dia i gràcies al voluntariat, Càritas, Creu Roja, etc. moltes persones poden menjar cada dia i sobreviuen sense arribar a caure en la desesperació.

4. La pèrdua d'ingressos per manca de feina és molt i molt gran i les persones no troben ja els ajuts de l'Estat que han rebut temps enrere. Això fa molt mal a les famílies dels més desafavorits, és a dir els joves, les dones i els immigrants. Aquestes persones han d'anar als serveis socials dels ajuntaments o de la Generalitat i a Càritas per ser escoltats i també per tal que es trobin amb altres persones en la mateixa situació i no sentir-se tan sols. Tot això provoca problemes als matrimonis, a les relacions amb els fills, a trobar un futur millor...

5. Hi ha un empobriment gran en augment, però també hi ha un enriquiment sense aturador de persones que no veuen necessària l'obligació de trobar remeis per la cohesió social. Els governs ho van deixant a les seves mans. El comunisme els feia por i per això van permetre que els sindicats i partits repartissin millor el benestar. Ara, sense enemics, les financeres sense rostre manen molt i encara exigeixen a l'estat les baixades d'impostos (i no parlem dels paradisos fiscals, el frau fiscal...). Tot això es va enquistant i el canvi de paradigma va construït una societat injusta i insegura per a molts.

Conclusió

El neoliberalisme actual és cada cop més lliberal i en ell els més forts fan el que volen amb els més febles. Es va construït una societat que no està compromesa ni és solidària amb els que ho necessiten. El treball temporal o precari és molt insegur però sembla més modern perquè substitueix al que ha imperat durant molts anys de feina ben feta, estable i fixa. Aquesta moda actual dóna seguretat a l'economia de moltes empreses a costa de les persones. La flexibilitat permet tenir treballadors quan es necessiten i

acomodar-los quan ja no. Això és el que els surt més rendible. Així, la feina va esdevenint urgentíssima per a molta gent, s'accepta a qualsevol preu i a qualsevol horari, els obliga a treballar sense drets i a acceptar-ho per poder viure...

St. Pere de Casserres - Roda de Ter, 26/10/2014

Aquest diumenge de tardor es va llevar radiant, d'estiu gairebé. Amb tot, més d'un i d'una, per si de cas, es va emportar una peça més d'abric, ja se sap, els, però majoritàriament, les de Barcelona, desconfiades, pensen: a la Plana de Vic, i per aquells voltants, fa el temps que fa.

La plaça d'en Berenguer, convertida en embarcament ininterromput de turistes, era un no parar de gent amunt i avall. Cap dels/de les nostres expedicionaris/es, però, va caure en la temptació, o en el descuit, d'enrolar-se cap a la Costa Brava o a Port-Aventura, i, fidels a la convocatòria, el nostre autocar va poder marxar amb tothom que era a la llista (...)

L'autocar s'aturà per permetre que els/les expedicionaris/ries que ho desitjaven completessin el trajecte fins al monestir a peu. El vehicle sofrí una notable deserció, i l'asfalt s'omplí de persones de tota condició, tot i que el perfil femení i d'edat respectable, però "estupenda", val a dir, n'era el més representatiu. Els advertiments sobre la dificultat del sender van fer-s'ho repensar a alguns/es, però el gruix del personal va perseverar en el propòsit i tot seguit es formà la filera ordenada que exigia l'amplada del camí, corriol la major part del trajecte. (...)

Sense massa pressa i amb gran satisfacció, s'anava avançant per la ruta, fins que arribats en un punt recordat per a tots/es, aparegué una imatge icònica i encoratjadora: El monestir encinglerat, allà, a l'extrem d'un pronunciat meandre del riu Ter, ara engolit pel pantà. (...)

La visita al monestir, sota el mestratge del seu erudit i didàctic guia (disculpeu l'haver-ne oblidat el nom, però aquest és el peatge d'encarregar-me la crònica sense previ avís, perquè se n'haurien pres els apunts oportuns en el moment adequat), va ser memorable i acabà amb un sentit i calorós aplaudiment, mostra i expressió de la satisfacció general que restà en els presents en cloure-la.

Amb tot ja s'havia repicat, acabat la processó, i gairebé encès el ciri de les vespres, és a dir que era tardíssim, quan ens entaulàvem. (...)

Amb el sol ja ponent-se, pujàvem a l'autocar per completar la darrera etapa de la sortida dominical: Missa, "de vespres", a Roda de Ter (val a dir que el canvi horari que estrenàvem aquell mateix dia, i el rellotge per posar a l'hora de l'autocar, van ajudar, molt, a generalitzar la sensació que fèiem tard arreu i sempre). (...)

Culminàrem el diumenge amb el mestratge de Mn. Gaietà que ens obsequià amb un evangeli deliciós:

L'Amor a Déu i als nostres germans. N'haguéssiu triat una altre més apropiat per cloure una jornada de retrobament i de comunió? (...)

Podeu llegir la crònica sencera i veure fotos de l'excursió a:
basilicadelpi.com/activitats

Jordi Espuny

Pregària comunitària a l'estil de Taizé

Cada dimecres, acabada l'Eucaristia de les 7 del vespre, a la Capella de la Sang hi ha la **Pregària comunitària a l'estil de Taizé**.

Us estil de pregària basat en el silenci, el cant i la Paraula de Déu.

Ens hi trobem des de fa 20 anys de dos quarts de vuit a les vuit del vespre.

Hi sou tots convidats.

Comiat d'Anna Torrente

El passat dimarts dia 4 d'aquest mes, va traspasar la nostra estimada Anna Torrente, que va ser secretària del Consell Pastoral del Pi durant molts anys. Va col·laborar molt amb Càritas, duent bosses de menjar amunt i avall per ajudar a tothom que ho necessités, tot i que la seva salut ni li ho posava fàcil. Va ser també una de les persones que va iniciar al Pi les pregàries per la Sida. Els qui l'havíem coneguda la recordem sempre somrient i de bon humor.

L'hem acomiadat aquest divendres, en un cerimònia oficiada pel seu nebot, Mn. Josep Torrente.

Des d'aquí enviem el nostre condol a la família Torrente i als seus amics.

*“On hi ha amor no hi ha por,
ja que l'amor quan és complet,
treu fora la por”*

1 Joan 4, 18

Horari de misses

DIES FEINERS

19:00 a la Capella de la Sang

DISSABTES

16:30 a la Capella de la Sang

18:30 a la Basílica

20:00 a la Capella de la Sang

DIUMENGES

12:00 a la Capella de la Sang

13:00 (en castellà) a la Capella de la Sang

On som?

BASÍLICA
Plaça del Pi, 7

SAGRISTIA I DESPATX
Placeta del Pi, 4

LOCALS PARROQUIALS
Cardenal Casañas, 16

08002, Barcelona
Tel. 93 318 47 43
info@basilicadelpi.com
www.basilicadelpi.com

Despatx parroquial

El despatx parroquial és l'indret d'acollida de la parròquia on us atendrem a qualsevol hora.

Per les gestions administratives relacionades amb els sagraments, l'horari establert és el següent:

Dilluns i dimecres de 18:00 a 20:00.

dparroquial@basilicadelpi.com